

[Fjerde næstformand]

(S), Henning Rasmussen (S) og Taanquist (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karensdag).

(Lovforslag nr. L 66).

Medlemmer af folketinget Rahbæk Møller (SF), Marianne Bentsen-Pedersen (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Forlængelse af fristen for ligningskommissionens klagebehandling).

(Lovforslag nr. L 70).

Udvalget angående Grønlandslove har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om retspleje i Grønland. (Lovforslag nr. L 21).

Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af konkursloven, gældsbrevsloven og lov om retsafgifter. (Betalingsstandsning, gældssanering m.v.).

(Lovforslag nr. L 65).

Lovforslaget indeholder dels ændrede regler om *betalingsstandsning*, dels nye regler om *gældssanering*.

De nuværende regler om *betalingsstandsning*, som blev gennemført i 1975, har i de senere år været genstand for kritik. Det har bl.a. været anført, at reglerne ofte misbruges af skyldnere med det resultat, at skyldnerens virksomhed måske helt afvikles og aktiverne smuldrer væk, uden at kreditorerne har haft indflydelse hverken på valg af tilsyn, på dispositioner omkring afviklingen eller på, hvorvidt der burde være nedlagt forbud mod kreditorforfølgning efter bestemmelsen i konkurslovens § 12.

De foreslåede bestemmelser om betalingsstandsning indebærer en almindelig revision og modernisering af de gældende regler i konkursloven med henblik på at styrke kreditorernes indflydelse på betalingsstandsningens forløb og at forbedre mulighederne for en rekonstruktion af virksomheder, der er trådt i betalingsstandsning. De foreslåede regler bygger på betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning, som er afgivet af et udvalg under justitsministeriet.

Efter forslaget skal det være obligatorisk med beskikkelse af et tilsyn for skyldneren under betalingsstandsningen, og tilsyn skal beskikkes straks fra modtagelsen af anmeldelsen om betalingsstandsning. Samtidig får kreditorerne efter forslaget en øget indflydelse på tilsynsbeskikkelsen. Kreditorerne skal således indkaldes til et møde i skifteretten, der skal afholdes inden 3 uger fra skifterettens modtagelse af skyldnerens anmeldelse om betalingsstandsning, og på mødet skal der efter begæring tages stilling til beskikkelse af et andet tilsyn end det, der er beskikket ved begæringens modtagelse, eller til ændring af tilsynets sammensætning. Det nævnte møde med kreditorerne har endvidere bl.a. til formål hurtigt at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for, at betalingsstandsningen kan fortsætte.

Med henblik på at styrke kreditorernes retsstilling under betalingsstandsningen foreslås der endvidere regler om adgang til nedsettelse af kreditorudvalg og om pligt for tilsynet til at underrette kreditorerne om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner.

Lovforslaget indeholder endvidere nye regler om adgangen til at foretage retsforfølgningsskridt mod skyldneren under betalingsstandsningen. Efter forslaget skal der som hovedregel ikke kunne foretages udlæg m.v. i skyldnerens aktiver under en betalingsstandsning. Dette gælder dog ikke med hensyn til pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs, medmindre skifteretten i det enkelte tilfælde træffer bestemmelse om fyldestgørelsesforbud.

Lovforslaget indeholder endvidere med henblik på at forbedre mulighederne for rekonstruktion af virksomheder, der er trådt i betalingsstandsning, nye regler om modregning under betalingsstandsning og i konkurs. Forslaget indebærer en vis begrænsning af modregningsadgangen, som for det offentlige

[Justitsministeren]

navnlig vil have betydning med hensyn til skatter og afgifter. Det er oplyst, at de modregninger, der berøres af forslaget, i 1982 hos skatte- og toldvæsen havde et omfang af ca. 20 mill. kr. Heroverfor står imidlertid den positive effekt – også for statskassen – af, at man forbedrer rekonstruktionsmulighederne for de pågældende virksomheder. Set i en større sammenhæng er der derfor næppe risiko for noget væsentligt provenutab for det offentlige på dette punkt.

I flere af høringssvarene er der rejst spørgsmål om gennemførelse af regler om, at lønmodtagere i virksomheder, som anmelder betalingsstandsning, kan kræve sikkerhed for lønkrav som betingelse for at fortsætte deres arbejde under betalingsstandsningsperioden. Det er imidlertid i retspraksis fastslået, at lønmodtagere allerede efter de gældende regler har ret til at forlange sikkerhed, og justitsministeriet har derfor ikke fundet det nødvendigt i lovforslaget at medtage særlige lovregler om dette spørgsmål. I den forbindelse kan det også nævnes, at spørgsmålet om regulering af gensidigt bebyrdende aftaler for tiden er genstand for overvejelse i justitsministeriets købelovsudvalg.

Det er min opfattelse, at de foreslåede nye regler om betalingsstandsning vil være til gavn for virksomheder, som kommer i økonomiske vanskeligheder, og at reglerne samtidig vil give kreditorerne en mere rimelig indflydelse på forløbet af betalingsstandsninger, end det er tilfældet under de nuværende regler. Ved at styrke kreditorernes tillid til betalingsstandsning sinstitut vil man kunne forbedre mulighederne for at rekonstruere virksomheder og dermed for at bevare arbejdspladser.

De foreslåede regler om *gældssanering* er udformet i overensstemmelse med retningslinjerne i betænkning nr. 957/1982 om gældssanering, som er afgivet af et af justitsministeriet nedsat udvalg. Forslaget tilsigter at opfylde folketingets beslutning af 2. juni 1983. Den foreslåede ordning indeholder i overensstemmelse med den nævnte folketingsbeslutning både regler om gældssanering i konkurs og regler om gældssanering uden for konkurstillfælde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond.

(Lovforslag nr. L 67).

Forslaget går ud på at oprette en arbejdsmarkedsuddannelsesfond, hvis formål er gennem bidrag fra arbejdsgivere og lønmodtagere at dække udgifter ved arbejdsmarkedsuddannelser.

Arbejdsmarkedsuddannelserne omfatter specialarbejderuddannelsen, efteruddannelsen af faglærte m.v., de særlige omskolingsforanstaltninger samt de erhvervsintroducerende kurser for unge og for langtidsledige (EIFU- og EIFL-kurserne).

Efter forslaget skal lønmodtagere, der betaler bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, og disse lønmodtageres arbejdsgivere bidrage til fonden. Bidragets størrelse fastsættes for hver enkelt lønmodtager under hensyntagen til antal beskæftigede timer efter samme retningslinjer, som gælder for ATP-bidraget. Arbejdsgiveren og lønmodtageren betaler hver halvdelen af bidraget.

Bidraget for 1984 for en fuldtidsbeskæftiget lønmodtager foreslås fastsat til 964,80 kr., hvoraf lønmodtageren og arbejdsgiveren betaler hver halvdelen, 482,40 kr. For de kommende år vil bidraget blive fastsat for et finansår ad gangen og således, at den samlede bidragsindtægt svarer til de statslige udgifter til arbejdsmarkedsuddannelser.

Forslagets bestemmelser om indbetaling af bidrag m.v. svarer i øvrigt til de for ATP-bidrag gældende regler. Hermed er det søgt sikret, at arbejdsgivernes administrative merarbejde bliver mindst muligt.

Regeringen har overvejet at fritage arbejdsgiverne for at betale bidrag for den første ansatte, således som det i dag er tilfældet for bidraget til arbejdsløshedsforsikringen. En sådan regel ville naturligvis være til størst fordel for arbejdsgivere med få ansatte, og det ville være i overensstemmelse med regeringens opfattelse, at man særlig bør lette vilkårene for denne gruppe virksomheder.

Af teknisk-administrative grunde kan en sådan regel dog ikke gennemføres fra ordningens ikrafttræden. Bl.a. ville det medføre betydelige administrative ulemper for ar-